

Sygn. akt : VIII K 410/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Marcinkiewicz

Protokolant st. sekr. sądowy Honorata Niedbała

w obecności oskarżyciela - ---

po rozpoznaniu dnia 27 września 2019 r., 20 grudnia 2019 r., 12 lutego 2020 r., 7 sierpnia 2020 r., 21 września 2020 r., 20 listopada 2020 r.

sprawy:

S. S. (1) s. J. i T. z domu G.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 7 czerwca 2018 r do 21 marca 2019, uchylał się od obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki A. S. w wysokości po 500 zł miesięcznie, ustalonych postanowieniem Sądu Okręgowego w (...)w dniu 28 października 2016 roku sygn.. akt I C 1648/16, wskutek czego powstała zaległość powyżej trzech świadczeń okresowych oraz co spowodowało narażenie pokrzywdzonego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych;

tj. o czyn z art. 209 § 1a kk

ORZEKA:

I. Uznaje oskarżonego S. S. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, tj. występku z art. 209 § 1a kk i za to na podstawie art. 209 § 1a kk w zw. z art. 34 § 1 a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 34 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 3 i 4 kk zobowiązuje oskarżonego do bieżącego łożenia na utrzymanie córki A. S. oraz do wykonywania pracy zarobkowej w okresie wykonywania kary ograniczenia wolności;

III. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz adw. M. K. kwotę 756 zł (siedemset pięćdziesiąt sześć złotych) plus VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku postępowania, wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VIII K 410/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	S. S. (1)	W okresie od 7 czerwca 2018 r. do 21 marca 2019 r., uchylał się od obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki A. S. w wysokości po 500 zł miesięcznie, ustalonych postanowieniem Sądu Okręgowego w (...) w dniu 28 października 2016 roku sygn. akt	

		I C 1648/16, wskutek czego powstała zaległość powyżej trzech świadczeń okresowych oraz co spowodowało narażenie pokrzywdzonego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
S. S. (1) i K. S. pozostawali w związku małżeńskim do 13 marca 2019 roku. Ze związku tego pochodzi córka A. S. (obecnie 7 lat). Postanowieniem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 28 października 2016 roku w sprawie o sygn. akt I C 1648/16 udzielono K. S. zabezpieczenia alimentów na rzecz dziecka, w ten sposób, że na czas trwania procesu zobowiązano S. S. (1) do łożenia na rzecz jego małoletniej córki alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie, płatne z góry do rąk K. S. do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat, poczynając od dnia 1 października 2016 roku.	wyjaśnienia S. S. (1)	31-32, 63 v.-64	
zeznania K. S.	15-17, 137v.-138		
postanowienie SO z dn. 28.10.2016 r., I C 1648/16	24		
S. S. (1) nigdy nie wywiązał się z nałożonego	wyjaśnienia S. S. (1)	64	

<p>na niego postanowieniem Sądu Okręgowego w (...) obowiązku alimentacyjnego. Przyczyną powyższego jest wyłącznie brak akceptacji S. S. (1) dla obecnego związku jego byłej żony, która związała się z (...)</p>			
<p>zeznania K. S.</p>	<p>15-17, 137v.-138</p>		
<p>zaświadczenie o bezskuteczności alimentów</p>	<p>3</p>		
<p>K. S. pracuje uzyskując dochód w wysokości ok. 1500 zł miesięcznie. Pobiera również świadczenie z programu 500+. Kobieta mieszka obecnie wraz z córką i (...) w mieszkaniu pochodzących z zasobów (...), którego koszt utrzymania wynosi ok. 900 zł. A. S. uczęszcza do przedszkola, którego odpłatność wynosi 100 zł miesięcznie oraz uczestniczy w zajęciach dodatkowych (basen i j. angielski), których łączny miesięczny koszt to 220 zł. S. S. (1) utrzymuje kontakt z córką, jednakże nie czyni jej żadnych prezentów, nie partycypuje również w kosztach utrzymania dziewczynki w żadnym zakresie. W okresie objętym zarzutem prowadził działalność gospodarczą uzyskując dochód w wysokości ok 1000 - 1500 zł miesięcznie. Jego dodatkowo źródło</p>	<p>wyjaśnienia S. S. (1)</p>	<p>138</p>	

<p>dochodu stanowiły korepetycje. Aktualnie S. S. (1) nie pracuje. Przyczyną powyższego nie jest jednak jego stan zdrowia, a wyłącznie jego światopogląd i brak akceptacji dla (...) relacji, w której pozostaje jego była żona i niechęć do przekazywania pieniędzy osobie, która pozostaje w tego rodzaju związku.</p>			
<p>zeznania K. S.</p>	<p>15-17,137v.-138</p>		
<p>opinia sądowo - psychiatryczna</p>	<p>168-169</p>		
<p>opinie ustne</p>	<p>184-185</p>		
<p>S. S. (1) nie zdradza objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Stwierdza się u niego zaburzenia depresyjno - lękowe oraz nieprawidłową osobowość. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał on zachowaną zdolność rozumienia znaczenia czynu i zachowaną zdolność do kierowania swoim postępowaniem.</p>	<p>opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>168-169</p>	
<p>opinie ustne</p>	<p>184-185</p>		
<p>S. S. (1) był karany sądownie za przestępstwo z art. 190a § 1 kk popełnione na szkodę K. S..</p>	<p>dane o karalności</p>	<p>204</p>	

0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	S. S. (1)	W okresie od 7 czerwca 2018 r. do 21 marca 2019 r., uchylał się od obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki A. S. w wysokości po 500 zł miesięcznie, ustalonych postanowieniem Sądu Okręgowego w (...) w dniu 28 października 2016 roku sygn. akt I C 1648/16, wskutek czego powstała zaległość powyżej trzech świadczeń okresowych oraz co spowodowało narażenie pokrzywdzonego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Przyczyną nieuiszczania przez oskarżonego alimentów była jego sytuacja majątkowa a w szczególności brak dochodów za pracę.	Wyjaśnienia oskarżonego	63v, 173, 186	
1.Ocena DOWODÓW			

0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia S. S. (1)	Sąd uznał wyjaśnienia S. S. (1) w zakresie w jakim wskazywał, iż nie regulował należności alimentacyjnych na rzecz córki za wiarygodne. Nie ma bowiem wątpliwości, że oskarżony nie łożył na utrzymanie A. S., ani nie regulował należności alimentacyjnych. Na powyższe wskazywała nie tylko K. S., ale co istotne również sam oskarżony, który podczas rozprawy przed Sądem Rejonowym w Toruniu w dniu 27 września 2019 roku wskazał, iż nie zapłaciłby "nawet złotych i nie sponsorowałby (...) K. S..	
zeznania K. S.	Brak było podstaw by zakwestionować prawdziwość zaprezentowanej przez ww. relacji. Zeznania te należy uznać za jasne oraz konsekwentne. Nadto w przeważającej i najistotniejszej części dotyczących niepłacenia przez oskarżonego alimentów na rzecz małoletniej A. w pełni znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego.		

<p>opinia sądowo- psychiatryczna</p>	<p>Sąd podziela wnioski opinii sądowo-psychiatrycznej sporządzonej przez drugi zespół biegłych powołanych w niniejszej sprawie w całości, albowiem zostały sporządzone przez biegłych o uznanych kwalifikacjach, są jasne i szczegółowe. Przede wszystkim w sposób klarowny biegli rozwiali wątpliwości zaprezentowane w pierwotnej opinii sądowo-psychiatrycznej sporządzonej w niniejszej sprawie dotyczące stanu zdrowia oskarżonego. Powyższa ekspertyza zawierała klarowne i logiczne wnioski, które Sąd przyjął jako własne. Analogicznie Sąd ocenił wnioski zawarte w uzupełniających opiniach ustnych wydanych przez biegłych na rozprawie.</p>	
	<p>Sąd dał wiarę wszelkim innym przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów w szczególności w postaci danych o karalności oraz orzeczeń sądowych. Dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również Sąd nie miał podstaw</p>	

	aby podważyć ich wiarygodność.		
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia S. S. (1)	<p>Na przyznanie przymiotu wiarygodności nie zasługiwały wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim kwestionował swoje sprawstwo wskazując, że sytuacja finansowa nie pozwala na regulowanie zobowiązań alimentacyjnych.</p> <p>Zauważyć należy, że podsądny konsekwentnie, w toku całego postępowania podkreślał brak akceptacji dla obecnego (...) i brak zamiaru uiszczenia należności alimentacyjnych na rzecz córki właśnie z tego powodu. Co istotne oskarżony ma świadomość krzywd, które czyni córce, jednakże usprawiedliwia powyższe naganną w jego ocenie postawą matki dziecka, która w jego ocenie krzywdzi dziecko na nieporównanie większą skalę. W toku postępowania ustalono, że przyczyną braku zatrudnienia oskarżonego</p>	

jest wyłącznie niechęć do regulowania należności alimentacyjnych związana z nowym (...). W toku postępowania ustalono, że u S. S. (1) występują zaburzenia depresyjno - lękowe oraz nieprawidłową osobowość. W zaprezentowanej na rozprawie opinii ustnej biegła E. S. wyjaśniła jednak, że zaburzenia osobowości, czy cechy osobowości paranoicznej występujące u oskarżonego nie uzasadniają twierdzenia, iż S. S. (1) nie rozumiał znaczenia zarzucanego mu czynu, czy też nie mógł ocenić go w sposób prawidłowy. Nadto zachowanie oskarżonego w postaci usiłowania wpłynięcia na opinię biegłych, manipulowania nimi nie współgra z obrazem zaburzeń psychicznych. Takie postępowanie jest natomiast charakterystyczne dla zaburzeń osobowości, gdzie badany wykazuje słabą tolerancję na krytykę i wykazuje drażliwość w przypadku odmiennego zdania. Biegła podała również, że zaburzenia osobowości nie są wykładnikiem zdolności do podejmowania określonych zadań zawodowych, wskazując, że osoby, które mają osobowość psychopatyczną często zajmują wysokie

		<p>stanowiska w korporacjach. Mając na uwadze wykształcenie oskarżonego, jego intelekt nie ma żadnych przeszkód do podjęcia przez niego pracy. W opinii ustanej biegła wskazała również, iż leki przyjmowane przez podsądnego nie tylko nie zaburzają zdolności do pracy, ale wręcz poprawiają kondycję w zakresie nastroju. Pozostali biegli opiniujący w niniejszej sprawie, a wchodzący w skład drugiego zespołu biegłych podzielili wnioski biegłej K.-S.. Dlatego też należało ocenić wyjaśnienia oskarżonego w powyższym zakresie wyłącznie jako element taktyki procesowej, a jedyną przyczyną zaniechania podjęcia zatrudnienia było uchylanie się od regulowania zobowiązań alimentacyjnych na rzecz córki.</p>	
<p>opinia sądowo- psychiatryczna</p>	<p>Sąd zasadniczo pominął przy ustalaniu stanu faktycznego pierwotną opinię sądowo - psychiatryczną sporządzoną w niniejszej sprawie. W ww. ekspertyzie zespół biegłych nie był w stanie postawić jednoznacznego rozpoznania klinicznego. Biegli wskazali potrzebę obserwacji oskarżonego, na co ten się jednak nie zgadzał. Mając na uwadze powyższe,</p>		

	<p>opinia ta nie miała znaczenia dla poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Z tego powodu Sąd pominął przy ustalaniu stanu faktycznego ustne opinie pierwszych biegłych sporządzających ww. pisemną ekspertyzę. Druga opinia biegłych była jednoznaczna, przekonująca i prawidłowo sporządzona, dlatego Sąd w ustaleniach faktycznych mógł się oprzeć na jej wnioskach.</p>		
1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	S. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przepis art. 209 § 1 kk stanowi, że odpowiedzialności karnej podlega ten, kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych			

wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące. Wprawdzie na gruncie nowelizacji ustawy karnej ustawodawca wyeliminował znamię uporczywości, jednak nie wyeliminował znamienia uchylania się do wykonania obowiązku alimentacyjnego. Z kolei doprowadzenie (poprzez zaniechanie w płatnościach świadczeń) do niemożności zaspokojenia potrzeb życiowych przez osobę uprawnioną do alimentów, jest przestępstwem kwalifikowanym z art. 209 § 1a kk przy czym uzupełnione jest dodatkowym znamieniem, którego nie było w treści art. 209 § 1 kk, tj. dla przypisania odpowiedzialności za przestępstwo niealimentacji z art. 209 §1 a kk zachodzi konieczność stwierdzenia, że łączna wysokość powstałych wskutek niealimentacji zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo też stwierdzenia opóźnienia w płatności zaległego świadczenia innego niż okresowe, które wynosi co najmniej 3 miesiące.

W świetle powyższego konieczne jest ustalenie i wykazanie, że sprawca uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego. Należy w tym miejscu przytoczyć pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 07.11.2017 r. w sprawie II KK 211/17 (LEX 2417590) i zawarte w jego uzasadnieniu orzecznictwo i poglądy doktryny, że w pojęciu "uchyla się" zawarty jest zawsze negatywny stosunek psychiczny osoby zobowiązanej do świadczenia - sprawca obowiązku tego nie wypełnia, gdyż go wypełnić nie chce lub lekceważy ten obowiązek. Musi to więc być zachowanie umyślne, w którym wyraża się szczególne nastawienie psychiczne sprawcy (element subiektywny), a z drugiej strony - stan uchylania się trwający przez określony dłuższy czas (element obiektywny). Zważyć bowiem należy, że ostatnia nowelizacja art. 209 § 1 kk, zrezygnowała jedynie ze znamienia „uporczywości” precyzując okres niealimentacji, pozostawiając obowiązek wykazania „uchylania się”, który również należy do znamion przestępstwa z art. 209 § 1a kk.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przez pojęcie podstawowych potrzeb życiowych rozumie się nie tylko potrzeby w zakresie minimum egzystencji (wyżywienie, odzież, potrzeby higieniczne), ale również potrzeby związane z uzyskaniem niezbędnego wykształcenia i korzystaniem z dóbr kulturalnych (vide: uchwała SN z dnia 9 czerwca 1976 r., sygn. akt VI KZP 13/75, OSNKW 1976, nr 7-8, poz. 86; wyrok SN z dnia 27 marca 1987 r., sygn. akt V KRN 54/87, OSNPG 1987, nr 8, poz. 103). Niezbędne jest zatem zabezpieczenie minimum egzystencji w postaci środków przeznaczonych na utrzymanie i wykształcenie dziecka, lecz także stworzenie mu warunków umożliwiających zaspokojenie potrzeb wyższego rzędu, istotnych dla kształtowania jego osobowości i nawyków kulturalnych. Zatem niezbędne jest nie tylko zabezpieczenie minimum egzystencji w postaci środków przeznaczonych na jego utrzymanie: żywności, odzieży, mieszkania itp., ale również – odpowiednio do wieku – zapewnienie mu niezbędnego wykształcenia i przygotowania zawodowego, a także

możliwości korzystania z dóbr kulturalnych. Zaspokojenie takich potrzeb wyższego rzędu, zwłaszcza w odniesieniu do dziecka, jest w rozwiniętym społeczeństwie istotnym elementem procesu wychowawczego, rozumianego jako kształtowanie osobowości, charakteru i postawy obywatelskiej oraz przygotowanie do samodzielnego życia (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9.6.1976r., VI KZP 13/75 , OSNKW 1976, Nr 7–8, poz. 86; podobnie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27.3.1987r., V KRN 54/87 , OSNPG 1987, Nr 8, poz. 103; zob. również uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27.7.1959 r., VI KO 78/55, niepubl.). W kwestii zaspokajania potrzeb życiowych uprawnionego przez osoby trzecie, do tego niezobowiązane, bądź też przez osobę współzobowiązaną, ale ponad ten obowiązek, to trafnie przyjęto w orzecznictwie, że fakt zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych uprawnionego kosztem znacznego wysiłku osoby współzobowiązanej do alimentacji, albo przez inne osoby niezobowiązane, nie wyłącza ustawowego znamienia narażenia na niemożność zaspokojenia

tych potrzeb (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9.6.1976r., VI KZP 13/75 , OSNKW 1976, Nr 7–8, poz. 86; podobnie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20.7.1971r., V KRN 259/71 , OSNPG 1971, Nr 12, poz. 239; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.3.1987r., V KRN 54/87 , OSNPG 1987, Nr 8, poz. 103). Jeżeli istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa niealimentacji, należy zbadać przede wszystkim przyczyny niewywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego przez domniemanego sprawcę, które może niekiedy zdarzać się z powodów obiektywnych (np. ciężkiej choroby i pobytu w szpitalu; zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9.6.1976r. (VI KZP 13/75 , OSNKW 1976, Nr 7–8, poz. 86). Jest to przestępstwo umyślne, które może być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim. Do popełnienia tego przestępstwa niezbędny jest bowiem określony stosunek psychiczny sprawcy, cechujący się nieustępliwością, chęcią postawienia na swoim w dążeniu do niewykonania ciężącego na sprawcy obowiązku.

Bezspornym jest, iż S. S. (1) w okresie objętym zarzutem w niniejszej sprawie uchylał

się od obowiązku alimentacyjnego ciążącego na nim względem małoletniej córki na mocy postanowienia Sądu mimo, że osiągał dochody i miał możliwości zarobkowe pozwalające na przekazywanie środków na utrzymanie dziecka w pełnej wysokości. Uzasadnionym byłoby oczekiwanie, że przynajmniej część z zarobionych pieniędzy przekaże na utrzymanie córki lub podejmie dodatkowe zatrudnienie. O natężeniu złej woli oskarżonego świadczy również fakt, iż jedyną przyczyną niewywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej A. był wyłącznie brak akceptacji dla (...), w którym pozostaje jego była żona. Podsądny przedłożył zatem swoje poglądy, brak zrozumienia dla (...)K. S. nad dobro własnego dziecka, czego ma świadomość. Uważa jednak, że krzywda, którą on czyni córce jest mniejsza niż ta, którą wyrządza dziewczynce jej matka. Stosunek oskarżonego do ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego jednoznacznie obrazuje wypowiedź oskarżonego na rozprawie w dniu 21.09.2020 r. kiedy to stwierdził, że gdyby odzyskał dziecko, to miałoby wszystko.

Oskarżony jest przekonany o tym, że ma możliwość utrzymania córki, ale uzależnia to od wykonywania opieki nad dzieckiem w sposób jaki tego oczekuje.

Należy podkreślić, że w sytuacji, gdy podstawowe potrzeby życiowe uprawnionego zostały zapewnione przez osoby współzobowiązane lub inne osoby kosztem znacznego wysiłku z ich strony, będzie możliwość pociągnięcia sprawcy do odpowiedzialności karnej.

Argumentem przemawiającym za takim stanowiskiem jest wskazanie, że w tak opisanej sytuacji w rzeczy samej będzie występowało zagrożenie w postaci niezapewnienia podstawowych potrzeb życiowych uprawnionego. Skoro bowiem finalnie zapewnienie tych potrzeb odbyło się kosztem znacznego wysiłku innych osób, to należy uznać, że faktycznie wystąpił stan „narażenia” na ich niezaspokojenie. Istniało bowiem

prawdopodobieństwo, że do zapewniania podstawowych potrzeb uprawnionego w rzeczywistości nie dojdzie.

W art. 209 nie ma mowy o „bezpośrednim narażeniu”, ale wyłącznie o „narażeniu”, co powoduje, że nie istnieje wymóg w postaci bezpośredniej korelacji czasowej między zachowaniem sprawcy,

<p>a wystąpieniem owego narażenia. Nie powinno zaś budzić wątpliwości, że fakt zagrożenia w opisanym stanie faktycznym wystąpił. K. S. uzyskuje skromny dochód, korzysta ze świadczenia 500+ i jak sama wskazała bez wypłaty świadczeń alimentacyjnych z funduszu, nie miałyby środków na finansowanie zajęć dodatkowych córki. Tym samym jest to wystarczające do pociągnięcia sprawcy do odpowiedzialności karnej za przestępstwo niealimentacji w typie kwalifikowanym.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. S. (1)	I	I	Za przypisany czyn Sąd wymierzył oskarżonemu karę 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd uznał, iż kara o charakterze nieizolacyjnym zagwarantuje osiągnięcie wobec oskarżonego celów kary i nie jest konieczne orzeczenie wobec niego kary pozbawienia wolności. Sąd zdecydował się więc na ograniczenie elementu represyjności

			<p>sankcji karnej i wymierzył karę o charakterze wolnościowym, kierując się przede wszystkim prymatem kar wolnościowych i możliwościami zarobkowymi podsądnego. W ocenie Sądu kara w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne pozwoli oskarżonemu na podjęcie refleksji nad popełnionym przez niego czynem i zweryfikować swoje dotychczasowe postępowanie.</p>
S. S. (1)	II	I	<p>W celu należytego oddziaływania na postawę oskarżonego względem ciążących na nim obowiązków rodzicielskich, Sąd uznał za celowe nałożenie na niego, na podstawie art. 72 § 1 punkt 3 kk, obowiązku bieżącego łożenia na utrzymanie córki A. S..</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii</p>			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III.</p>	<p>Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. M. K. kwotę 756 zł + VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej z urzędu.</p>	
<p>IV.</p>	<p>Biorąc pod uwagę fakt, iż na oskarżonym ciąży zobowiązanie alimentacyjne, a nadto, że aktualnie nie osiąga dochodów, Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa, na podstawie art. 624 § 1 kpk.</p>	
<p>1.Podpis</p>		